

τὰ ὑπὸ τῆς Ρωσσίας ζητούμενα, δηλ. τὴν ἐπίσημον κοινοποίησιν τῶν ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις ἐκτελεσθέντων. Εἰς τὴν ἐπανάληψιν ταύτην ἀπήντησεν ὁ Μεττερνίχος ἐπαναλαμβάνων τὰς αὐστριακάς διασαφήσεις (1) καὶ ἡ Πρωσσία καὶ ἡ Γαλλία εἶπον ὅτι ἠρκέσθησαν. Ὁ Οὐελλιγκτὼν μόνος εἶπεν ὅτι ἐπιφυλάττεται ἡ ἀπαντήση. Ἐν δευτέρᾳ δὲ συνεδριάσει (14/26 Νοεμβρίου) ὁ πληρεξούσιος τῆς Ἀγγλίας ἀναγνωρίζων τὴν γενναίαν μετριοφροσύνην τοῦ αὐτοκράτορος, ἀνέφερε τὰς πολλὰς παραχωρήσεις τῆς Πύλης, ἃς θεωρεῖ ὡς ἰκανὰ « ἔργα » ὅπως παρακινήθῃ ὁ αὐτοκράτωρ ἡ ἀποδείξῃ εἰς τὴν Πύλην τὴν εἰσίσχειάν του, συνάπτων μετ' αὐτῆς πάλιν τὰς διπλωματικὰς σχέσεις. Διεβεβαίωσε δὲ ὅτι ἡ Ἀγγλία θέλει συμπράξει εἰς τὰ φυσικὰ ἐκεῖνα διαβήματα, οἷα εἶναι ἡ ἐπίσημος κοινοποίησις τοῦ διορισμοῦ τῶν Ὀσποδάρων καὶ ἡ κατάργησις τῶν κατὰ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλιακῆς ληφθέντων μέτρων. (2) Τὴν ἐπιούσαν ἀνέγνωσεν ὁ **Talistschew** κοινοποίησιν τοῦ αὐτοκράτορός του, ὅστις ἔλεγεν ἐν αὐτῇ, ὅτι αἱ φιλικαὶ διαθέσεις τῶν συμμάχων του τῶ ἐνέπνεον τοσχύτην πεποιθήσειν, ὥστε ἀφίνει εἰς τὴν σύνεσιν αὐτῶν νὰ διευθύνωσι τὴν περαιτέρω πορείαν τῶν διαπραγματεύσεων (3).

Οὕτω τὰ τῆς Ἀνατολῆς ζητήματα εἶχον ἤδη ἐντελῶς λυθῆ ἐν Βερῶνῃ καθ' ἕν χρόνον ἀφίχθησαν εἰς τὴν Ἰταλίαν οἱ πρὸς τὴν σύνοδον ἀπεσταλμένοι τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὸ τελευταῖον αὐτῶν στήριγμα καὶ ἡ ἐσχάτη τῶν ἐλπίς παρὰ τῶν δυνάμεων εἶχον ἐκλείψει. Ἀπὸ τοῦ λοιμοκαθαρηρίου τῆς Ἀγκῶνος ἐζήτησεν ὁ κόμης Μεταξᾶς παρὰ τῆς Ρώμης τὴν ἄδειαν νὰ διαβῇ διὰ τῆς βωμαϊκῆς χώρας. (4) Ὁ φιλόανθρωπος Πιος ἦτο πρόθυμος νὰ συνδράμῃ τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἀπηύθυνε πρὸς τοῦτο ἐπιστολὴν πρὸς

(1) Αὐστριακὴ διακήρυξις εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς συνεδριάσεως τῆς 28/9 Νοεμβρ. χργ.

(2) Πρωτόκολλον τῆς συνεδριάσεως τῆς 14/26 Νοεμβρ. χργ.

(3) Πρωτόκολλον τῆς συνεδριάσεως τῆς 15/27 Νοεμβρ. χργ.

(4) Αἱ πρὸς τὸν Πάπαν, τὸν Γουσάλδην, τοὺς πρίγκηπας καὶ τοὺς ὑπουργούς κτλ. ἐπιστολαὶ του εὑρίσκονται ὅλαι παρὰ Jourdain κεφ. 9.

